KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
25
REDING
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
DE ODYSSEE VAN DE
"SUNNING"
DOOR RAYMOND REDING

Op 5 November 1926 in de bureaux van de Empire Bank te Hongkong...

Wij nemen er goed nota van dat u ons het verschil, zijnde 500.000 dollar in goud, zult regelen en verzenden op 12 dezer de cargo S/S « Sunning »...

En die avond...

Dag, Jiga. Is meester Seiko hier ?

Ja, Sakini ! Je weet dat de baas voor jou altijd te spreken is !

Binnen een week neemt de « Sunning » een lading van een half millioen in goud op, te Sjangaï... Dat zaakje mogen we niet missen !

Akkoord, Jiga. Ik houd er me mee bezig en het spreekt vanzelf dat ik je vijf procent commissieloon geef voor de « wenk ».

Enkele dagen later in de haven van Sjangaï...

Hopkins, dat is luitenant Duncan met moeder en zus !

Gegroet, kommandant Orr ! De dames willen ons het genoegen doen met ons mee te reizen tot in Hongkong !

Wat een groot schip ! Ik meende dat een cargo erg klein was...

Het is een drijvend paleis! Op het achterdek zijn dertig kajuiten waarin we een honderdtal Chinese passagiers kunnen onderbrengen...

En we worden militair bewaakt, naar ik zie !

Dat is wel nodig in de Chinese wateren!

Vrees je dat een jonk of een sampan deze cargo zou kunnen aan de enterhaak slaan?

Piraten zijn tot alles in staat! Die militairen hoeven ons eigenlijk niet te bewaken, maar wel het goud dat we meevoeren voor de bank van Hongkong !

Twee uren later licht de « Sunning » het anker en kiest zee...

Mama, kijk eens naar de leuke snoetjes van die kinderen !

Ja, die kinderen zijn lief maar... zie je die twee sinistere tronies ook ? Die kerels zou ik niet graag ontmoeten in een eenzame straat !

Middernacht. De wacht wordt afgelost..
een dertigtal piraten, die tot dan toe als vreedzame passagiers op het dek hadden gestaan, springen plotseling naar voren en
slaan de twee soldaten neer...
Hé, wat is dat ? Heb je niets gehoord ?
Handen omhoog, luitenant ! En jij aan het stuur, koers op Chilang!
!!
Intussen hebben andere bandieten de kommandant overmeesterd...
evenals bemanning en passagiers.
Een radio hebben we niet nodig dus...
De kommandant en de luitenant moeten naar het tussendek...
Duncan. we moeten die twee mitrailletten in handen krijgen !
In orde... Maar wacht tot we buiten het bereik van de schurken zijn die boven staan.
Ho! Kijk eens daar in de lucht.
!
Ja... een vliegtuig !
?
?
En hier komt de bom!
Ziezo, die knaap zal nu wel braaf zijn !
En deze hier ook !
We moeten bij het roer geraken om de steven naar Hongkong te wenden !

Net op tijd !
Hier kerel, dat is wat ze een stoot van de ram noemen !
Zet koers op Hongkong ! Vlug !
Vooraan is alles gezuiverd. Ik ga de gevangenen verlossen !
Hé, zijn jullie gaaf en gezond ?
We stellen het best maar zullen deze reis niet licht vergeten!
Waar is Mac Cormick, de officier-werktuigkundige ?
Hem alleen hebben ze mee naar achter gesleurd...
Ze zijn met een twintigtal en zwaar bewapend en wij hebben slechts deze twee mitrailletten !
Ik geloof dat het best ware naar de kust toe te zwenken daar hebben we kans een schip te ontmoeten dat ons helpt...
Meen je dat ze ons zullen aanvallen ?
Dat is bijna zeker. Ieder piraat weet immers dat gevangenschap voor hem de dood betekent...
Ze zullen dus trachten het schip weer in handen te krijgen en het te doen stranden in de nabijheid van hun schuilplaats, om het daar rustig te kunnen plunderen.
OPGEPAST! Ik hoor stappen die nader komen.
Werp je neer als ze schieten!
Die schurken ! Ze doen Mac Cormick voor hen stappen als een levend schild...
Maak om mij geen zorgen, jongens!
Neen, dat is te vreselijk! Ik kan die goeie, beste Mac toch niet raken !
Opgelet, boys ! Omver en er over !
?!

Volgende week: GOUD IN DE WOESTIJN

Onder Ons!

GENIE

DE grote Duitse dichter Goethe, zei eens dat, volgens hem, een man met genie, alleen een man met zeer veel geduld kan zijn.

Alle beroemde mannen, uitvinders, dichters, denkers, schilders en schrijvers, in één woord, mannen van wie men zegt dat ze geniaal zijn, hebben hun heel leven lang hard gewerkt en veel geduld geoefend om het ideaal, dat ze wilden bereiken, te verwezenlijken. Lees om het even welk levensverhaal van een geniaal man, en je zult steeds weer kunnen vaststellen, dat het geduld een zeer grote rol heeft gespeeld in zijn leven.

Het geduld, en ook de nederigheid.

Pasteur, de beroemde Franse geleerde, die als een weldoener van de mensheid moet aanzien worden, schreef tijdens zijn laatste levensjaren het volgende : « Aan U vader, aan U moeder, die zo nederig hebt geleefd, ben ik alles verschuldig. »

Indien je (en dat wens ik je van harte) een groot ideaal hebt gekozen, verlies dan nooit je geduld om het te verwezenlijken ! En wanneer je het eenmaal zult bereikt hebben, na oneindig veel tegenslagen en tegenkantingen, denk dan eerst en vooral aan de erkentelijkheid ten overstaan van je ouders, je leraars, en al de mensen die je hebben geholpen.

Geniale figuren waren altijd zeer bescheiden en erkentelijk !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR :

Marcel De Meuter, Ongenastraat, 13, Jette, *die graag zou willen corresponderen met een jongen uit een ver land. Hoe verder hoe liever ! Men schrijve hem rechtstreeks.*

M. Derksen, Beukenlaan, 92, Arnhem (Holland), *is reeds 30 jaar, maar leest niettemin nog steeds « KUIFJE » en doet beroep op alle Kuifje's lezers-sportliefhebbers uit België om hem insignes van voetbalclubs te bezorgen. Hij heeft tot hiertoe alleen het Anderlechtinsigne. Gaarne zou hij ook de kentekens van Beerschot, Daring, Union St Gillis, Berchem, enz., verwerven. De heer Derksen bezit reeds 75 verschillende insignes, waaronder uit Barcelona, Madrid, Engeland, en zo meer.*

Als tegenprestatie belooft hij sporttijdschriften te sturen.

Men schrijve hem rechtstreeks.

Etienne Morjaen, Brugsken, 156, Sint-Niklaas, *die postzegels verzamelt en die graag zou willen ruilen met verzamelaars uit vreemde landen. Etienne verstaat alleen Nederlands.*

Men schrijve hem rechtstreeks.

Wie wil prospectussen van reisbureau ruilen met Guy Vanderkerken, Kuringersteenweg, 170, Hasselt ?

Guy bezit reeds een uitgebreide verzameling, en ruilt ook punten tegen prospecti.

EEN NIEUWE KUIFJE's CLUB TE LAREN

A. van Marle, Hartnibbriglaan, 8 Laren, liet me weten dat hij met enige vrienden-KUIFJE's lezers een KUIFJE's radioclub heeft opgericht. Hij en zijn clubleden voelen erg veel voor radioconstructie. Zij zijn ook van plan allerlei uitstapjes te maken, en zullen o.a. een bezoek brengen aan de studio's van radio Hilversum. De jongens ontwerpen ook een wapen voor hun club, dat wij hierbij afdrukken.

CANADA

Robert Rayen, uit Gits (West-Vlaanderen), *vroeg me naar het adres uit Canada, dat wij voor enkele weken in KUIFJE gepubliceerd hebben. Hier volgt het dan, Robert :* Jan Verdonck, Notre-Dame de Standbridge(Ct Missisqoui, prov. Quebec, Canada.

Op datzelfde kaartje deelt Robert me eveneens mee dat hij bezig is een KUIFJE's club te stichten in Beverlo (Limburg). Dat begrijp ik niet goed. Ben je intussen misschien verhuisd ? Het kaartje draagt echter nog steeds een West-Vlaamse poststempel.

HOU JE VAN DIEREN ?

JACK EN GUS

Dinsdagnamiddag was ik bij mijn vriend gaan spelen. Deze had vijf witte muizen gekregen, en natuurlijk moest ik ze bewonderen.

— Als ge wilt, moogt ge er een stuk of twee meenemen, zei mevrouw.

Of ik wou ! En zonder toestemming van mijn ouders trok ik met mijn twee muisjes naar huis. Eerst bekeek vader ze met een kwaad oog, maar toen ik hem toonde welke lieve beestjes het zijn, waren ze gauw ingekwartierd, en noemde ik ze Jack en Gus.

Elke keer wanneer ik voorbij hun kooitje kom, gaan ze bij wijze van groet op hun achterste pootjes staan hun voorste bij elkaar, en steken hun spits snuitje in de hoogte.

John van CLEEMPUT.

WIE IS RAYMOND MACHEROT ?

Freddy Maelfayt, van Klemskerke, zou graag willen weten of de tekenaar van Chlorophyl een Brusselaar, een Antwerpenaar of een Fransman is.

Onze vriend Macherot is noch een Brusselaar, noch een Antwerpenaar, noch een Fransman ! Hij werd geboren, en woont nog steeds, in de streek van Verviers.

Freddy verzekerde ons, dat alles wat in « KUIFJE » verschijnt op zijn best is, en dat hij ons binnen kort een bezoekje zal brengen.

Hartelijk welkom, Freddy ! vraag dan ook eens naar de redactie.

WAAR WOONT KAREL ?

De moeder van onze onbekende Gentse Karel liet ons weten dat de familienaam van haar zoon Dierickx luidt, en hij in Stropstraat, 61, woont, in de geboortestad van Keizer Karel.

Het blijkt dat Karel mee doet aan een tekententoonstelling in het Jan Breydelmuseum te Gent, en hij binnen vier weken zijn ingangsexamen doet voor de normaalschool. Ik wens hem veel succes !

We hebben zijn geschenkje opgestuurd. Goed ontvangen, Karel ?

DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN OUDE KENNIS

Mijnheer de Vries : Wat, wil je beweren dat je Jansen niet kent ? Denk toch eens goed na : die dikke, kleine man, met de lange baard... Hij heeft toch vroeger in de klas naast je gezeten !

Mijnheer Pieters : Onzin ! Bij ons in de klas zat geen jongen met een baard !

ONWAARSCHIJNLIJKSTE GESCHIEDENIS

Een Amerikaan en een Engelsman hadden gegeten in een van de beste restaurants van de stad. Na het eten sloten ze een weddenschap voor 100 Pond, die gewonnen zou worden door hem die het onwaarschijnlijkste verhaal zou vertellen. Het was de Amerikaan die begon :

— Er was eens een goed opgevoede Amerikaan...

— Genoeg ! riep de Engelsman. U hebt reeds gewonnen !...

Deze twee grapjes werden gezonden door Jan Fesevur, Den Haag, en hij kreeg hiervoor een reeks mooie KUIFJE's chromo's.

'T MOCHT NIET

Een klein joch zat in de tram met een vies neusje. De dame naast hem had hem al enige keren bekeken. Tenslotte zei ze :

— Ventje, heb je geen zakdoek ?

— Ja, mevrouw, maar ik mag hem niet uitlenen !

TIJDGEBREK

— Met wie stond je daar twee uur aan de deur te praten, Jan ?

— Met Piet. Hij had geen tijd om binnen te komen !

IN HET CIRKUS

Toeschouwer : Maar dat is geen dwerg, mijnheer de directeur ! Hij meet ander halve meter !

Directeur : Maar dat is het juist : hij is de grootste dwerg ter wereld !

Deze drie mopjes werden gestuurd door Henk van Linn, Rotterdam, die ook een reeks mooie Kuifje's chromo's kreeg.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.

Publiciteit : PUBLI-ART

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement :* 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland	: G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	: KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	: 70 F.
	6 maanden	: 135 F.
	1 jaar	: 265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	: 80 F.
	6 maanden	: 155 F.
	1 jaar	: 300 F.
CANADA	1 jaar	: $ 6,5

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

De graaf van Monte-Cristo heeft besloten Fernand, graaf van Morcerf, te straffen, temeer daar zijn beschermelinge, Haydée, in Fernand de man herkende, die haar vader, Ali Pasja, verraadde...

MEN SCHRIJFT ONS UIT JANINA...

109 DE gebeurtenissen volgden elkaar nu vlug op. Drie dagen nadat Haydée de man herkend had, die haar vader verraadde, verscheen er volgend bericht in de voornaamste dagbladen van Parijs : « Men schrijft ons uit Janina : Een duister feit uit de strijd tegen de Turken werd thans opgehelderd. De vestingen, welke onze stad tegen de Turken verdedigden, werden aan de vijand uitgeleverd door de Franse officier in wie Ali Pasja het grootste vertrouwen had. De officier, die zo ver ging zijn weldoener aan de vijand te verkopen, heette in die tijd Fernand. Sedertdien echter werd hij in de adelstand verheven en wordt graaf de Morcerf genoemd ».

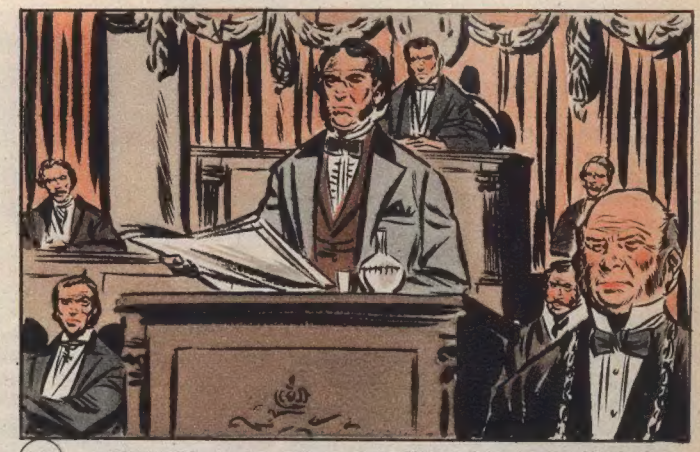

110 ONNODIG te vertellen, dat dit stukje te Parijs insloeg als een bom. Iedereen had het gelezen en iedereen praatte er over behalve de geinteresseerde zelf. Die morgen immers had Fernand geen gelegenheid gehad een oogslag in de kranten te werpen en was onwetend naar de « Assemblée » gegaan, waar hij een wetsontwerp zou verdedigen. Hij stapte met opgeheven hoofd en hoogmoedige blik naar de Hoge Vergadering en merkte de aarzelingen, de terughoudendheid van z'n collega's niet. Enkele ogenblikken na de opening van de zitting, besteeg een verwoed vijand van de Morcerf de sprekerstribune. Er viel een doodse stilte en iedereen luisterde naar de lezing van het artikel uit de krant...

111 NAUWELIJKS had de Morcerf het woord « Janina » gehoord of hij verbleekte. Al de aanwezigen in de zaal bekeken hem met onderzoekende blikken en, nadat de spreker lezing had gegeven van het artikel, vroeg hij dat er onmiddellijk een onderzoek zou ingesteld worden. « Het is absoluut noodzakelijk, zo vervolgde hij, dat graaf de Morcerf de onomstootbare bewijzen kan leveren, dat dit artikel niets meer is dan een lasterpraatje ». Voor Fernand kwam deze beschuldiging zo onverwacht dat hij slechts onsamenhangende woorden kon stamelen, terwijl hij zijn collega's aanstaarde. « Wanneer wilt u dat dit onderzoek plaats heeft, mijnheer ? », vroeg de president aan de graaf...

112 ZO vlug mogelijk, antwoordde deze met doffe stem. Vandaag nog indien u zulks wenst ». Een stemming volgde en eenparig werd besloten die namiddag een buitengewone vergadering te beleggen om te horen wat de Morcerf te zijner verdediging in te brengen had. Fernand wankelde naar buiten om het dossier te halen, waarmee hij zijn zaak hoopte te redden. Drie uur later reeds begonnen de debatten. Morcerf had zijn koelbloedigheid herwonnen en ook zijn energie. In z'n doodsbleek gezicht fonkelden zijn donkere ogen. Er lag haat, ja zelfs wreedheid in z'n blik. Kalm en uitdagend betrad hij de sprekerstribune en begon : « De beweringen van de anonieme schrijver van dit artikel zijn totaal vals ! ».

113 DAAR Fernand zich sedert lang verwachtte aan iets dergelijks, had hij dan ook reeds geruime tijd zijn verdediging minitieus voorbereid. Wat hij daar, schijnbaar oprecht en met veel gloed voordroeg, was een handig weefsel van leugens. « Mijn opdracht mislukte, zo eindigde Fernand z'n pleidooi, omdat de Sultan mijn vredesvoorstellen afwees, Toen ik te Janina terugkeerde was Ali Pasja reeds dood. Maar zó groot was het vertrouwen dat hij mij toedroeg, dat hij me toen hij neerviel zijn kleine dochter toevertrouwde... ». De Hoge Vergadering scheen van haar stuk gebracht en een ogenblik zag het er naar uit dat men hem zou geloven, maar...

114 DE president van de Kamer las een briefje, hem door een deurwaarder overhandigd en beefde... « Mijnheer de Morcerf, zei hij met klare, dwingende stem, u verklaarde dus dat Ali Pasja u bij zijn dood zijn dochtertje toevertrouwde. Wel, deze jonge prinses is op dit ogenblik in de stad en ze gaf me de wens te kennen hier gehoord te worden. Zij heeft belangrijke inlichtingen en feiten te melden over het gedrag van luitenant-generaal graaf de Morcerf. Ik geloof dat wij de gelegenheid niet mogen laten voorbijgaan naar haar verklaring, die ongetwijfeld interessant is, te luisteren ». Hij gaf het bevel Haydée binnen te leiden...

(Wordt vervolgd.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl en Minimum hebben zich verstopt in een hol, en vinden er een vijand : de zwarte rat, die daar door Anthraciet in een vergeethoek werd geworpen. Ze nemen de rat gevangen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

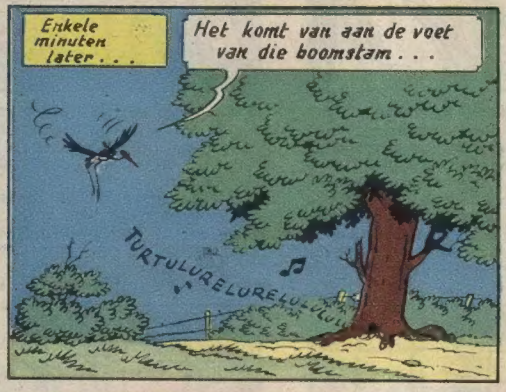

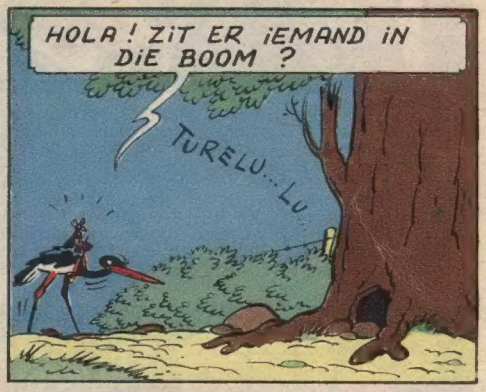

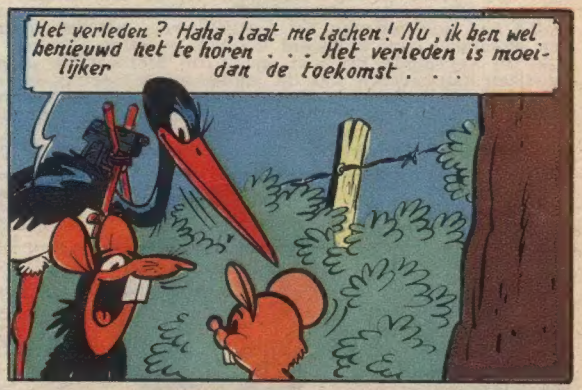

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

KENNISMAKING MET POMPELMOES

Jeremie Parker, directeur van de « Star Chronicle » heeft aan zijn zoon Bob gezegd dat hij geen duit meer zou krijgen, indien hij niet werkte. Van de hoofdredacteur van de « Chronicle » kreeg Bob de opdracht een reportage te maken over de verwaarloosde jeugd uit een volksbuurt...

BOB PARKER sprong op z'n Harley Davidson, die voor de building van de « Star Chronicle » stond en snorde regelrecht naar Central Parc, waar de familie Parker een grote, weelderige woning bezat. Op z'n bed vond Bob de klaar gepakte reiskoffer. Zonder enige bitterheid haalde hij er zijn smoking, raketten en witte broeken uit want die spullen had hij niet meer nodig.

— Betty! Betty! Zeg deze avond aan m'n vader dat ik voor een maand op reis ben.

— Ja, goed. Ik wens mijnheer een prettige vacantie in Florida, antwoordde het kamermeisje.

— Ik ga niet naar Florida, Betty. Ik ga werken... zoals iedereen!

De mond van Betty viel open van pure verbazing. Dat was waarachtig een mirakel! Bob liep de trap af en sloot de buitendeur met veel waardigheid...

— In de grond, zo dacht hij terwijl hij naar Brooklyn reed, mag ik al blij zijn dat mijn vader toch van oordeel is dat ik nog voor iets goed ben...

BOB stalde zijn Harley en liep straat in, straat uit op zoek naar een logement. Met enige verbazing keek hij naar de bouwvallige huizen, naar de nauwe straten, de kleine winkels en naar de kinderen die gekleed met een slip, zich lieten natspuiten door de spuit van een arbeider die de straat schoon spoelde... Een geel bordje naast een geopende deur sprong hem in het oog. Hij stapte binnen en vroeg aan de concierge die wasgoed aan het strijken was: « Hier is een kamer te huren? »

Mevrouw Valensi was een volbloed Italiaanse, ongeveer vijftig jaar en van respectabele omvang.

— Ja, het appartement op de eerste verdieping is leeg. Kom mee.

Wat mevrouw Valensi een « appartement » heette, was niets meer dan een kamer aan de straatkant gelegen en daarnaast een vertrek, niet groter dan een voorschoot. Een hele bende rakkers tuimelde de trap af en stormde naar het klein binnenplein.

— Deugnieten! Schelmen! keef mevrouw Valensi. Al honderd keren heb ik jullie verboden hier te spelen. Vooruit, scheer jullie weg en vlug wat!

— We gaan al! lachten de jongens en namen de benen.

— Kinderen! zuchtte de vrouw, daar kan je wat mee beleven! Ik heb er twee en moet ze alleen groot brengen want ik ben weduwe. Je hebt er veel zorg en last mee en nochtans zijn mijn bengels ten slotte nog lang de slechtste niet. Integendeel.

De kamer was niet wat men noemt « zeer zindelijk », maar de atmosfeer beviel Bob Parker, hij nam ze en betaalde zijn huur voor een maand.

Toen hij z'n linnen in de kast wou bergen, leek het of hij stappen voor de kamerdeur hoorde. Ja, daar was iemand die vlak voor z'n deur bleef staan... Hij stak de hand uit, greep de klink en trok de deur met een ruk open. Een jongen met een kroezelkop stuikte voorover en zou ongetwijfeld op de neus gevallen zijn, indien Bob hem niet had opgevangen.

Een flinke jongen met een kroezelkop viel bijna voorover de kamer in...

— Je keek door het sleutelgat, hé, kerel?

— Neen, mijnheer... Ik ben Marc Valensi, de zoon van de concierge, en ik zocht mijn vriend Pompelmoes.

— Je ziet toch wel dat er geen vogel met die naam in mijn kamer rondfladdert, lachte Bob.

Maar toen hij de kleerkast opende om het kostuum, dat hij in de hand hield, op te hangen, week hij verrast terug. Twee, grote ogen staarden hem van uit het donker aan...

— Dat is Pompelmoes! kreet Marco.

— En wat doe jij daar? vroeg de nieuwbakken reporter en trok een charmante, kleine halfbloed van een jaar of tien uit de kast.

— Wees maar niet boos, zei Marco, hij is schuw. Hij heeft een complex... omdat hij een donkere huid heeft. We speelden met een heleboel vrienden op de trappen en toen hij je met mama hoorde naar boven komen, heeft hij zich in de kleerkast verstopt. Je vindt het toch niet zo erg, hé?

— Lang niet! Ik ben blij dat ik jullie ontmoette. Dat is waarachtig een originele kennismaking. Ik ben vreemdeling in deze wijk en jullie zijn m'n eerste vrienden. Ik heet Bob Parker en ben reporter van de « Star Chronicle ». Ik moet iets schrijven over rakkers van jullie soort. Zouden jullie me niet een handje willen helpen?

— Ja, dat doen we! Prachtig, vind je niet, Pompelmoes?

— We konden deze avond vast beginnen. Willen jullie me de interessante hoekjes tonen?

— Deze avond al? Neen, dat gaat niet, antwoordde Pompelmoes. We willen de éérste wedstrijd van Dani bijwonen.

— Danilo is mijn broer. Hij is bokser, legde Marco uit. Hij levert deze avond zijn eerste match als beroepsbokser. Ga met ons mee. Je kan hem dan ook zien. Hij is een as! Hij is nog maar achttien jaar maar de mensen die hem gezien hebben, en er iets van kennen, zeggen dat hij de toekomstige kampioen haangewicht is.

— Top! Een boksmatch interesseert me wel. Ik kom jullie om zeven uur halen. Loop nu naar beneden ik wil m'n kamer in orde maken en me wat opfrissen.

Enkele uren later zaten de drie nieuwe vrienden voor de ring van het Boxing Cirkus, een kleine zaal vol rookwalmen van de volkswijk Brooklijn. Na enkele gevechten tussen liefhebbers, kondigde de speaker de grote match van de avond aan tussen Barnett en Valensi.

— Dat is Dani, fluisterde Pompelmoes en wees naar een jong, flink gespierd en gebronsd athleet.

— Barnett was vroeger een knap bokser, maar hij wordt te oud. Hij kent echter de knepen van het vak, lei Marco uit. Dani is de grote favoriet.

De bel ging voor de eerste ronde en met een sprong stonden de rivalen tegenover elkaar. Plotseling vielen de eerste slagen, het werd een lijf aan lijf gevecht. Dani kon zich echter vlug vrij maken. Z'n gezicht was pijnlijk vertrokken.

— Ik had het gevreesd, zuchtte de kleine halfbloed. Hij kan zijn linkse niet gebruiken.

— Waarom niet? vroeg Bob.

— Een maand geleden brak hij in de fabriek het been van z'n linkerduim. Moeder had gevraagd nog te wachten om op te treden maar Slim Holden, zei dat alles goed zou gaan. Ze hadden nochtans een radiografie gemaakt en alles was niet in orde...

— Slim Holden is de manager van Dani?

— Ja, het is die grote vent. Hij ziet er niet eerlijk uit... De man naast hem is Mac Trevor, zijn secretaris, die is al even geniepig.

Op dit ogenblik sprongen al de toeschouwers overeind want met een harde rechtse had Barnett de jonge bokser, Dani, naar de planken gestuurd...

VOLGENDE WEEK:

ONVERWACHT BEZOEK

DE GROOTSTE SLUIS TER WERELD

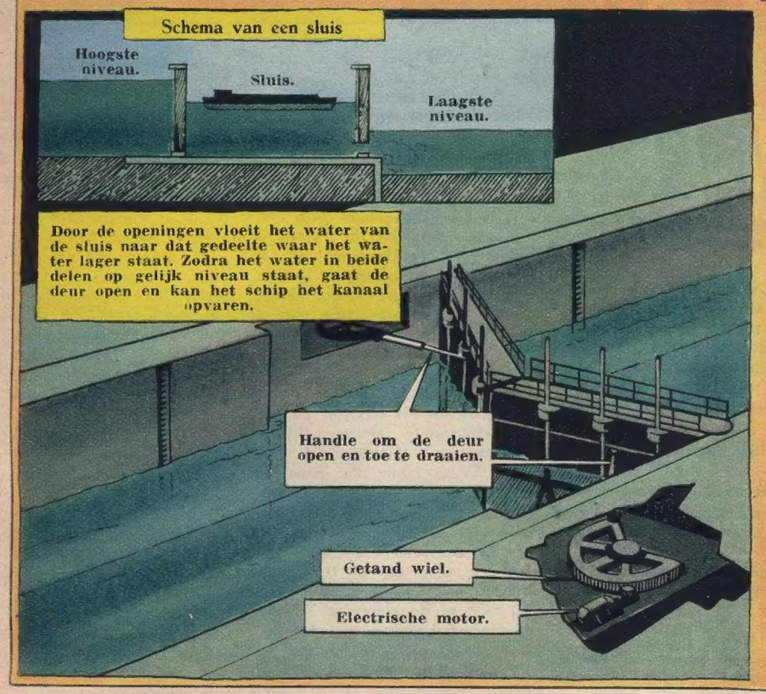

OM de grootste rivierschepen toe te laten op de Rijn te komen en het scheepvaartverkeer Amsterdam-Tiel te vergemakkelijken, hebben de Hollanders de mouwen opgestroopt en, in enkele maanden tijd en voor het peulschilletje van 100 millioen gulden, een vijftig meter breed kanaal en de grote Prins Bernard sluis gebouwd. De sluis ligt te Tiel. Ze is 380 meter lang, 18 meter breed en bestaat uit drie sluiskolken van resp. 90, 170, en 90 meter, onderling door twee sluisdeuren gescheiden. Die deuren staan schuin en de kleppen kunnen in een minuut geopend of gesloten worden. De kolken kunnen met water gevuld of leeggemaakt worden in de tijd van 6 tot 12 minuten. De schuiven zijn van onder in de deuren aangebracht. In de deuren zijn eveneens kamers gebouwd die de stuwkracht van het water breken en aldus verhinderen dat het schip, dat zich in de kolk bevindt, door het instromende water met te veel geweld op en neer gewiegd wordt.

Van heel dit kunstwerk is het sluishoofd echter het merkwaardigste gedeelte. Het is een 42 m brede boog. Het openen en ophalen van de grote sluisdeur kan je volgen van in het bovenste gedeelte van de boog. De operatie vergt niet meer dan een minuut tijd!

De man die deze prachtige, grote sluis manœuvreert is de sluiswachter. Van het huisje aan de voet van een der hoge zuilen van het sluishoofd, dirigeert hij iedere operatie van de sluisdeuren en kleppen. Bij middel van luidsprekers en lichtsignalen, maakt hij z'n instructies over aan de wachters van de tussendeuren. Natriumlampen, in de muren van de sluiskolken aangebracht, vergemakkelijken 's nachts de taak van de schippers en wijzen de weg.

Dank zij haar afmetingen kan de Prins Bernhardsluis de rivierschepen die gesleept worden met een sleepboot ineens versassen. Jaarlijks worden er niet minder dan 15.000 schepen versast en zelfs de grootste Rijnkassen van 4.000 ton voelen er zich in als een bliekje in de wijde zee!

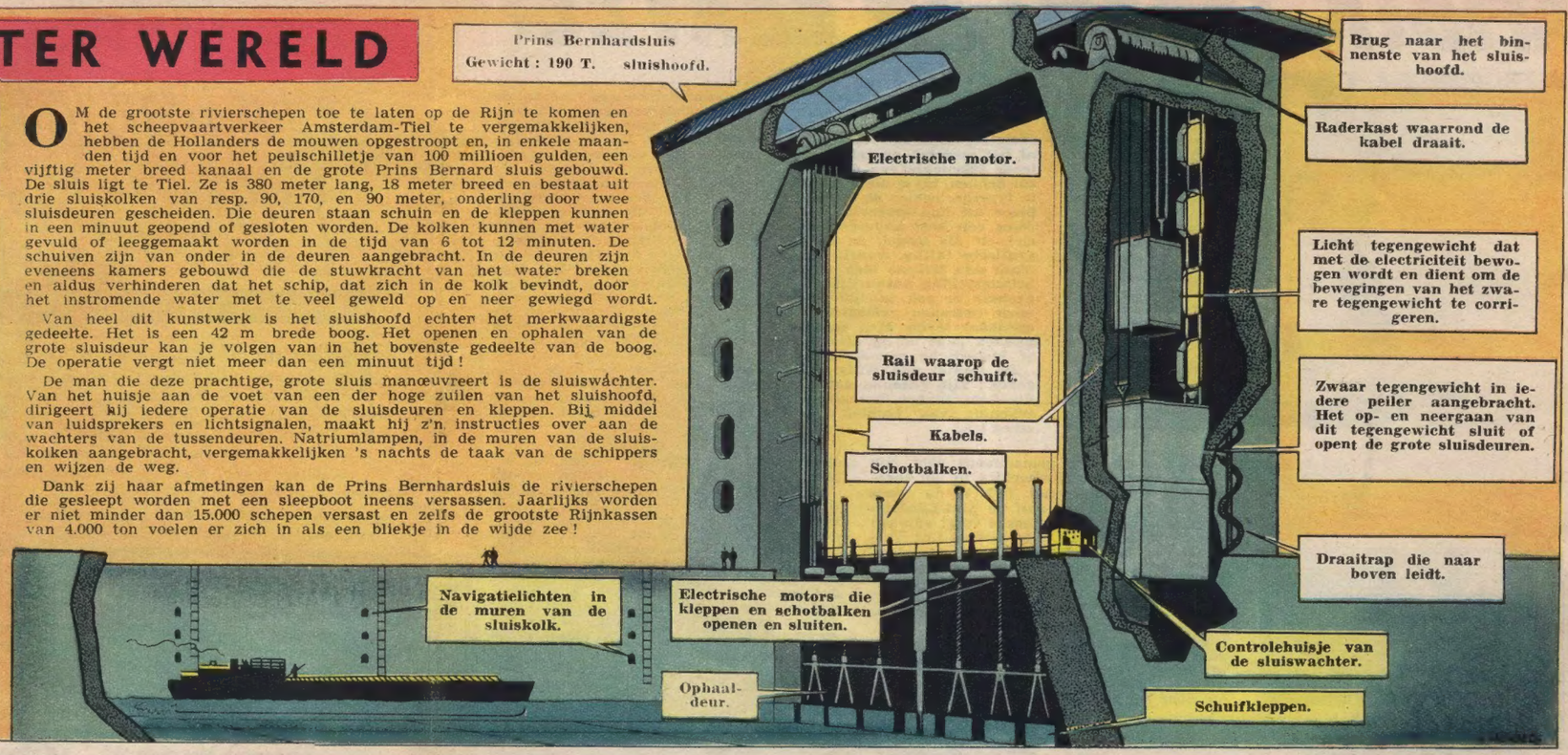

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

De soldeniers van Corsiani kregen nog versterking. Johan en zijn vrienden vechten met de moed der wanhoop, doch voelen dat het einde nabij is...

(Wordt voortgezet.)

LAMBIK TEKENT EN VERTELT

DE tekenaars van « Kuifje » moeten niet alleen kunnen tekenen, (en daaronder wordt verstaan: personages creëren, décors, auto's, vliegtuigen, wapens en uitrustingen goed weergeven) maar tevens moeten ze goed kunnen VERTELLEN ! Wanneer men me vraagt wat het belangrijkst is : de tekeningen of het verhaal, aarzel ik niet te antwoorden, dat onder verschillende tekenaars van dezelfde klasse, diegene die het meest succes zal hebben, hij is die het best kan vertellen. Om een personage goed te typeren, nemen de meeste romanschrijvers mensen van vlees en bloed uit hun omgeving tot model, alhoewel die in hun verhaal soms een heel andere gestalte krijgen. Sommige auteurs nemen zichzelf als model, en gaan dan werken schrijven met autobiografische inslag, waarin ze allerlei ingebeelde avonturen beleven, maar dan telkens toch van een verwant genre, omdat hun eigen belangstelling natuurlijk steeds een bepaalde richting uitgaat. Zo bestaan er ook talrijke romans waarvan de personages, min of meer getrouw, geïnspireerd zijn door bekende figuren uit het openbaar leven. Men spreekt dan van een sleutelroman, en het publiek gaat heftig discussiëren om te weten aan welke levende of historische persoon ieder personage beantwoordt.

De sleutel van Willy Vandersteen's verhalen wil ik je graag geven : Zijn Lambik, dat is niemand minder dan hijzelf ! Mensen die hem kennen herhalen bijna dagelijks bij het zien van een tekening van Lambik : « Ha ! Dat is weer helemaal Vandersteen ! »

SUSKE werd hem geïnspireerd door zijn zoon Bob, die hem weldra in het tekenen zal bijstaan, want Bob is nu reeds 15 jaar, en studeert aan de Sint-Lucastekenschool, waar hij de lessen volgt van een andere bekende van onze lezers, Luc Verstraete.

Vandersteen's dochter Lena, intussen 16 geworden, volgt een secretariaatschool te Brussel, en diende als model voor Wiske.

Daarmee ken je meteen de personages van Vandersteen en zijn familie.

Vandersteen zien tekenen is een echt plezier, want dat is het enige ogenblik dat hij serieus is. En dan gebeurt het nog dat hij zijn werk aan de tekentafel onderbreekt, om voor zichzelf een scène te mimeren, ten einde de houdingen en de reacties van zijn personages des te beter te kunnen tekenen.

Wanneer je eens de gelegenheid krijgt om Willy Vandersteen in levende lijve te horen vertellen, kan ik je verzekeren dat het een gebeurtenis wordt, want dat hij plezant kan tekenen, kan je iedere dag en iedere week in de kranten en in « KUIFJE » zien, maar dat hij nog plezanter kan vertellen, dat weet je daarmee nog niet. Er zijn heel wat schrijvers die triestige boeken schrijven en nochtans levenslustige kerels zijn, en er zijn er ook heelwat die plezante boeken schrijven maar zelf weemoedig zijn.

Dat is zeker niet het geval voor Willy Vandersteen, alias Lambik...

JOHAN.

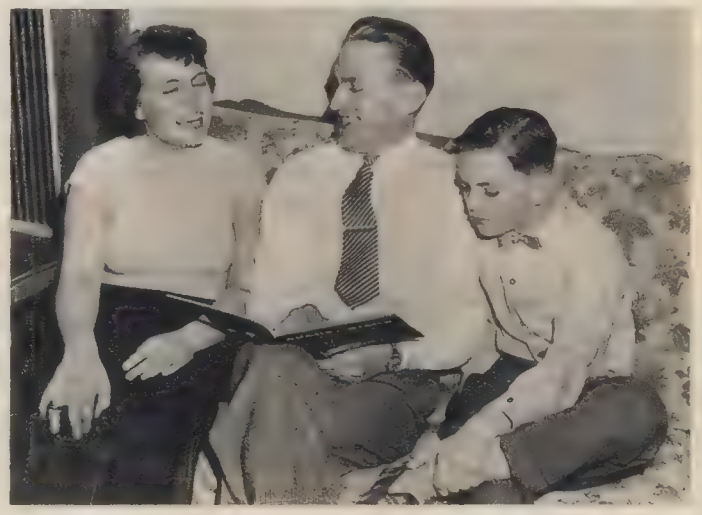

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De politie nam de bandieten gevangen. Teddy is gelukkig Pom en zijn vrienden van het cirkus terug te vinden...

Einde

EBBENHOUT

VERHAAL DOOR Y. DUVAL

JA, mijnheer, zei Morlaix, een gepensionneerd kapitein, geloof me vrij, ik was slavenhandelaar en muiter, dus, goed voor de galg! Ja, je hoeft me niet zo aan te staren, dit alles gebeurde natuurlijk niet gisteren. Het was in 1789, ik was toen twintig jaar en aangeworven als derde officier op een mooi zeilschip van 65 ton. Je mag wel zeggen, dat er sedert die tijd heel wat water door de zee is gegaan!

Toen waren negers koopwaar, die door handelaars gekocht en verkocht werden als een voorwerp. Langs de kust van het Zwarte Afrika gaf men voor een gezonde neger van eerste keuze tweehonderd pond ruilwaren.

JE ziet, dat was reeds een mooi prijsje en tegen dit prijsje waren de stamhoofden van de kuststreken, niet alleen bereid hun vijanden maar zelfs hun eigen onderdanen te verkopen. Ze kregen er alcohol voor, rood katoen, glaswerk en oude geweren die bij het derde schot ontploften.

Op zekere dag zwierf ik langs de kade van Nantes in de hoop aangemonsterd te worden, toen een reus van een man me aansprak:

— Je zoekt werk, maat! Kom bij mij aan boord. Om zeilklaar te zijn ontbreekt me nog een derde officier. Daar kan jij best voor dienen. Ik ben kapitein Bonny en vertrek naar Loango om er een lading ebbenhout in te doen en naar Amerika te voeren...

De « Furet » was mijn eerste schip en die reis mijn allereerste zeereis. We zwalpten reeds enkele dagen op hoge zee, toen ik een blik wierp in het ruim en me er rekenschap van gaf dat we een zeer eigenaardige vracht zouden vervoeren...

Ik was diep verontwaardigd en vroeg de kapitein om uitleg. Bonny lachte en verklaarde me dat die negers toch reeds slaven waren... Of ze nu in Afrika slaaf waren of in Amerika, dat bleef toch hetzelfde! Bovendien zouden ze het in Amerika goed hebben, men zou hen dopen en hen iedere dag te eten geven.

Ik was toen nog zeer jong en had niet de de minste ervaring... ik geloofde de kapitein en het scheelde geen haar, of ik meende deel te nemen aan een goede, lofwaardige actie!

De heenreis verliep rustig. We wierpen het anker in een kleine baai en dan begonnen de grote palabers tussen de kapitein en Poekoela-Pandy, een halfbloed en de grootste schurk die ik in mijn leven ontmoet heb.

Hij wou de kapitein negers uit Kongo aansmeren, maar dat lukte hem niet. De kapitein scheen zeer goed op de hoogte te zijn van zijn mensonterend vak en riep in een voor mij onverstaanbaar taaltje, doorspekt met Engelse en Spaanse woorden:

— Daar wil ik niets van weten. Ik wens negers van de Goudkust. Die zijn groot, sterk, athletisch gebouwd. Ik betaal goed dus wens ik eerste klas koopwaar!

Na drie dagen was het dan eindelijk zo ver dat onze lading geruild werd tegen tweehonderd zes en veertig ongelukkige negers en hun vrouwen en kinderen, die we als toemaat kregen.

Met angst in het hart zag ik hen aan boord stappen en vroeg me af hoe we die ooit op de « Furet » zouden herbergen? Ze werden letterlijk op mekaar getast. Veel erger nog dan bliekjes in een ton! Pas nu begon ik te beseffen welk 'n misdaad wij begingen, want die zwarte mensen waren opeengepakt in een ruimte van nauwelijks vijf en zestig centimeter hoog. Ze moesten dus blijven zitten. Hoelang? Tien tot dertien weken indien alles goed ging...

Bovendien kregen ze een ijzeren ring om de enkel van het linkerbeen en die was verbonden met een ijzeren ketting aan een dikke ijzeren staaf, die langsheen de wand liep... Sommige kapiteins namen minder slaven aan boord, lieten hen tijdens de reis aan dek wandelen en gaven hen voldoende en gezond voedsel, zodat ze bijna geen verlies leden tijdens de reis. Bonny was van de oude school d.w.z. hij nam er zoveel mogelijk aan boord. Een vierde stierf onderweg, maar daarom bekommerde hij zich niet. Hij hield nog altijd wel genoeg over om een behoorlijke winst te maken.

De tweede officier en de matrozen, die net als ik voor de eerste keer met Bonny scheep waren gegaan, konden hun verontwaardiging en afkeer niet verbergen. Ik sprak niet meer met de kapitein dan voor de dienst noodzakelijk was.

TWEE dagen na ons vertrek hadden we af te rekenen met ongunstige winden en na een week waren we ter hoogte van Senegal waar een vreselijke storm ons dreigde te doen stranden. Niet alleen de storm was een ernstig gevaar, doch er waren de piraten die hier met

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

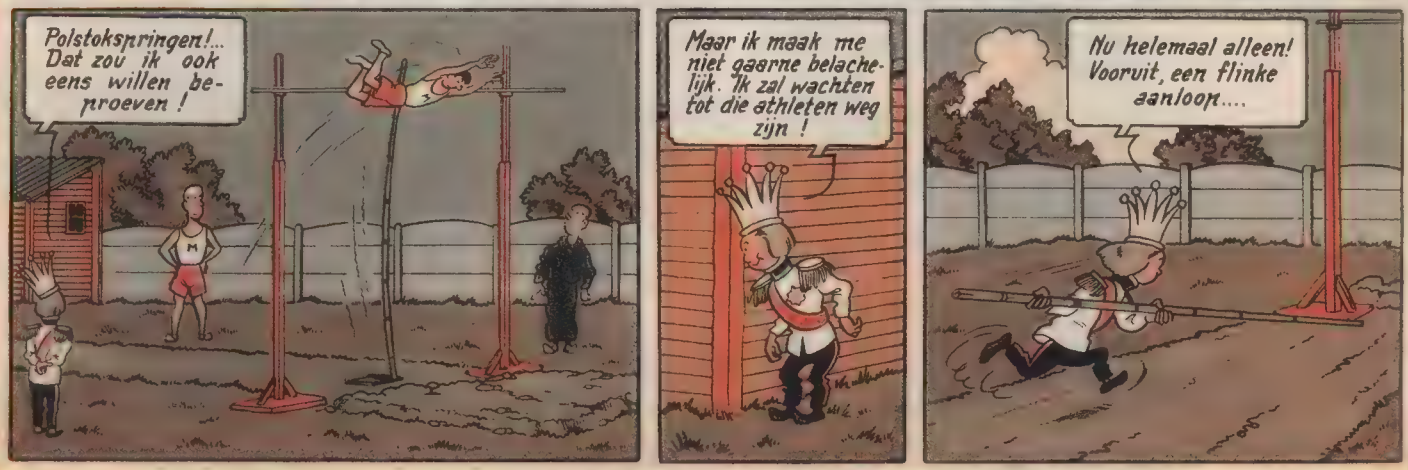

hun vlugge tartanen de zeeën afschuimden. De « Furet » gedroeg zich als een dapper zeeschip doch de reusachtige golven deden het in al z'n voegen kraken. Geschud door het geweld van de golven, zonder licht of lucht, waren de arme slaven doodziek en halfgek van angst. Twee weken lang worstelden we aldus met de storm en kwamen haast niet vooruit. We hadden reeds op de Canarische eilanden moeten zijn om daar drinkwater in te slaan, maar de storm belette zulks. We hadden niets meer dan brak water aan boord...

Op een morgen blies de kapitein verzamelen en zei ons :

— Het schip is in gevaar. Het helt over naar stuurboord en dat maakt me ongerust. Er bestaat gevaar te kantelen... Om dit te voorkomen is er slechts één remedie: het schip lichter maken d.w.z. de slaven overboord gooien !

Ik verzeker je dat wij geen koorknaapjes waren, doch we vloekten van afgrijzen en verontwaardiging. Ik kon m'n mond niet meer houden en bulderde :

— Wat ? Zou jij de moed opbrengen die ongelukkigen in zee te werpen ?

— Ik ben meester op dit schip en verantwoordelijk tegenover de reder. Ik verkies het een deel van de lading te verliezen dan het schip zelf dat tien maal meer waard is. Bovendien staat ons leven ook op het spel. Matrozen, voer mijn bevelen uit !

Toen verloor ik mijn laatste greintje zelfbeheersing. Ik trok m'n revolver, plantte me wijdbeens voor de kapitein en riep :

— Zo waar er een God is die je zal oordelen, zal ik zo lang ik nog leef niet toelaten dat jij zulk 'n misdaad begaat ! Matrozen, gooi die scheepskanonnen overboord en zo dat niet volstaat zagen we een mast af !

GELUKKIG volstonden deze maatregelen. Verlicht, richtte de « Furet » zich op en was weer bestuurbaar. Kapitein Bonny had men naar zijn kajuit moeten slepen want hij was een beroerte nabij. Toen hij al z'n zinnen weer bij elkaar had, liet hij me in m'n hut opsluiten. Ik was gebrandmerkt als muiter en deugde nog slechts voor de galg...

Nog drie weken raasde de storm voort en er was geen sprake van de Atlantische Oceaan over te steken. Met veel moeite kon de « Furet » Marseille bereiken. Toen we daar ankerden, vertelde men ons dat de koning ontroond, de Bastille ingenomen en de Republiek uitgeroepen was... Bonny vond er niets beters op dan zo spoedig mogelijk koers te zetten naar Egypte. Hij durfde me niet uitleveren aan het maritiem gerecht, want de Republiek had de slavernij afgeschaft en strafte de slavenhandelaars met de dood... Niets minder dan een revolutie was er nodig geweest om me het hoofd te redden. Geef toe, dat ik van geluk mocht spreken !

ER ZIJN

VERZAMELAARS VAN VLINDERS,
VERZAMELAARS VAN SIGARENBANDJES,
VERZAMELAARS VAN OUDE SNUISTERIJEN,
ENZ...

MAAR JIJ

VERZAMELT DE KUIFJE'S BON

OMDAT JE, in ruil voor KUIFJE's bons, prachtige geschenken kunt bekomen

LIJST DER GESCHENKEN :

Prentkaarten « KUIFJE » in kleuren. Per reeks van zes	50
Afdrukplaatjes « KUIFJE ». Per boekje	50
Prentjes « REINAERT DE VOS ». Per reeks van veertig	60
Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». Per reeks van vijftig	75
De nieuwe KUIFJE's wimpel, vier kleuren	100
DE KUIFJE'S CHROMO'S. Per reeks van zes	100

Zijn reeds beschikbaar :

VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1900)	— reeksen 1 tot 6
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945)	— reeksen 1 tot 10 (volledig)
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)	— reeksen 1 tot 6
MARINE (Oorsprong tot 1700)	— reeksen 1 tot 4
LUCHTSCHEPEN	— reeksen 1 en 2
SPOORWEGEN	— reeks 1

Chromo's « DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST ». Per omslag	200
KUIFJE's Portemonnaie	200
KUIFJE's Portefeuille	200
KUIFJE's Puzzle op hout	500
Blokjesspel KUIFJE	500

KUIFJE'S BONS vind je op de verpakkingen van de producten

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

PUBLI Art

Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T., Lombardstraat, 24, Brussel, of wissel ze uit in een van de Warenhuizen van de « INNOVATION »

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Dan vindt het wrak van de « Hunter » op de zeebodem als hij door een haai wordt aangevallen. Hij grijpt een stuk van het jachttoestel om het dier op afstand te houden, en keert terug naar de oppervlakte...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik wordt ondervraagd door spionnen, die er van overtuigd zijn dat onze vriend een geheim wapen van de Franse luchtvaart heeft gezien...

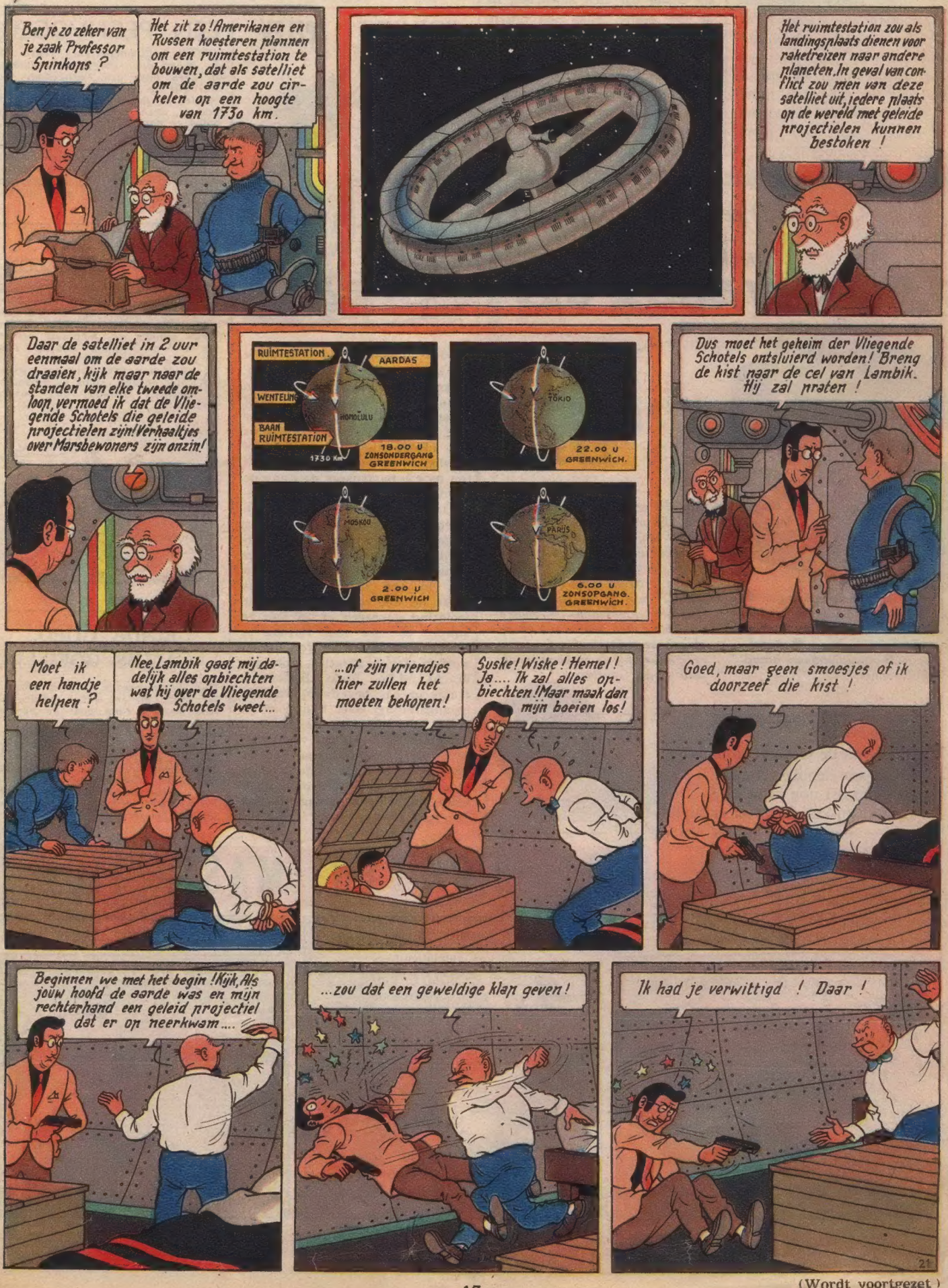

(Wordt voortgezet)

DE POST

EEN BLANK SNEEUWTAPIJT IS ZO MOOI...

OM meer toeristen naar de wintersport te lokken hebben de Amerikanen aangekondigd, dat men bij hen volgend jaar mooie gekleurde sneeuwbanen zal vinden. Wat, gekleurde sneeuw? Jawel, gekleurde sneeuw. De ene piste wordt rose gekleurd, de andere lichtblauw, de volgende groen en nog een andere citroengeel. En zeggen dat een blank sneeuwtapijt zo mooi is!...

WIE DOET MEE?

IN Australië had er een zonderlinge wedstrijd plaats. De grootste oestereters waren daar bijeen en moesten eens tonen wat ze konden binnen spelen. De winnaar smulde 40 dozijn oesters (de ene na de andere) op. Z'n grootste rivaal gaf zich gewonnen na de 454e oester. Naar men vertelt, is er echter een Fransman (hij heet Joseph Grelier en woont te Charente) die eens 44 dozijn oesters heeft verorberd! Wie zou er aan zulk een smulpartijtje willen meedoen? Niemand natuurlijk... of hebben jullie er lust toe?

Ge wordt een «fotokampioen» met de nieuwe

GEVABOX 6x9

...en hij kost slechts

275 *Fr!*

● 2 diafragma-openingen ● 2 sluitersnelheden + tijdinstelling ● contact voor gesynchroniseerde flits ● statiefmoer ● aansluiting voor draadontspanner.

Zou dat geen prachtig cadeautje zijn, die nieuwe Gevabox 6x9? Het is een stevig metalen toestel, gemakkelijk te laden en gemakkelijk te hanteren. De vacantie nadert... Neem «uw» Gevabox 6x9 mee naar de zee, naar buiten, naar het tentenkamp. Uw oudere vrienden zullen jaloers zijn als ze uw prachtige foto's zien. Ga gauw even kijken bij de fotohandelaar, naar «uw» Gevabox!

En wat meer is!
De prijs van de Gevaert rolfilms werd aanzienlijk verlaagd. Een film kost nog maar 22 fr (in plaats van 29). Profiteer ervan!

INDIAANTJE SPELEN

TWEE pingoeins die Indiaantje spelen? Dat zou men menen, maar deze dieren hebben hun pluimen niet even van een groot opperhoofd geleend, ze worden er mee geboren. Het zijn pingoeins die «Rode Indianen» genoemd worden en op het rotseiland Tristan da Cunha (tussen de Kaap de Goede Hoop en Kaap Hoorn gelegen) wonen. Een tiental jaren geleden, waren ze haast volledig uitgeroeid, maar toen heeft Zuid-Afrika hen zeer wijselijk onder protectie geplaatst. Nooit zag men hen in een dierentuin. Thans heeft de Zoo van Frankfurt de toelating gekregen er 25 van te vangen en mee naar Europa te brengen. De kleinsten van die 25 worden met de zuigfles groot gebracht. «De Rode Indianen» staan in het brandpunt van de belangstelling. Over hun doen en laten weet men nog weinig. Van September tot Maart verblijven ze op Tristan da Cunha, daarna verdwijnen ze in de wijde Oceaan. Ieder wijfje legt drie eieren, doch ieder pingoeinpaar brengt slechts één jong groot.

EEN PECHVOGEL!

TWEE politieinspecteurs reden die avond door Dieppe en omgeving op zoek naar een Parijzenaar, die heel wat op zijn kerfstok had. Uren zochten ze de randgemeenten van de stad af, doch tevergeefs. Ontmoedigd reden ze naar Dieppe terug en zagen op een bepaald ogenblik, een man langs de weg staan die wou liften. Om de mond van de inspecteurs speelde een glimlachje, toen ze bereidwillig stopten en de lifter lieten instappen, want... dat was de man die ze zochten!

STAP IN M'N WATERBALLON!

EEN waterballon? Ja! Twee Duitse zeeofficieren hebben een stalen ballon vervaardigd, die de klassieke reddingssloep zou vervangen. 25 personen kunnen er in plaats nemen. Als in- en uitgang zijn er twee waterdichte deuren voorzien. De ballon glijdt van het schip op rails in het water en zou, aldus de uitvinders en bouwer, absoluut niet kunnen zinken!

EINDE GOED, ALLES GOED!

DE veertienjarige scholier Howard Jones, die zes weken geleden van huis wegliep «om naar de pyramiden te gaan kijken», is met zijn moeder, een school-directrice, per vliegtuig naar Cairo vertrokken als gasten van de Egyptische premier, kolonel Nasser, die, via de ambassade in Londen, Howard voor een vacantie van veertien dagen had uitgenodigd! Bij het weglopen was Howard reeds tot Poitiers in Frankrijk geraakt.

De bandiet maakt zich klaar om de arme Mass Tick, van geen kwaad bewust, naar de andere wereld te helpen...

PAT RICK EN MASS TICK in

TIJL

WIST JE DAT?

● Er een kever is, die zich, wanneer er gevaar dreigt, neerlegt en doet alsof hij dood is, om zich nadien met een echte dodensprong, waarbij men duidelijk het kraken van zijn harnas hoort, in de lucht te werpen.

● De schorpioen geen eieren legt, maar levende jongen ter wereld brengt.

● De stekels van de egel niet alleen dienen om de vijand op afstand te houden, maar ook om hem voor kwetsuren te beschermen, wanneer hij zich van een berg laat rollen of van een muur laat vallen.

● De zg. Bankivakip meer dan duizend jaar geleden in China als huisdier werd gekweekt en aanzien wordt als de stammoeder van onze kippen.

IETS OVER SCHOENEN EN VOETEN

ZOALS je weet betreden de Japanners hun huis nooit met schoenen aan, ook als ze ergens op bezoek gaan of een tempel betreden eist de beleefdheid van schoenen aan de deur te laten staan. Ook voor in een vliegtuig te stappen, doen ze hun schoenen uit. Om met het modernste verkeersmiddel te reizen, vergeten ze dus de oeroude gebruiken niet. Het is daarom dat de Air France haar passagiers van de lijn Tokio-Parijs een nieuw paar schoenen schenkt!

Men kent er de oorzaak niet van, maar... het is een feit dat de voeten van de Amerikaanse vrouw groter worden. In tien jaar tijd werd de « gemiddelde voet » 15 p. c. langer. Alle dames hopen vurig dat die groeiperiode niet zal blijven duren!

GEEN RUST MEER!

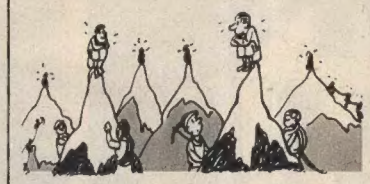

DAT zouden de toppen van de Himalayabergketen zeggen, indien ze zulks konden, want niet minder dan zes en twintig expedities zijn op weg of maken zich gereed om het dak van de wereld te bestormen. De Fransen willen de Makalu veroveren, dat is de vijfde hoogste top ter wereld (8.470 m.). Belgen, Duitsers, Zwitsers, Argentijnen en Australiërs hebben het op andere kruinen gemunt, terwijl de Britten de oppergaai hebben afgeschoten door naar de top van de Kangsjenjunga te klimmen, die met zijn 8.579 m. de derde hoogste top ter wereld is. Twintig jaar geleden moest een Duitse expeditie het leven laten op deze berg.

HET SUCCES VAN VREEMDE AUTO'S IN DUITSLAND IN 1954

Fiat 500 C, 1100, 1400/1900	5.232
Renault 4 CV, Fregate ...	794
Simca-Aronde	299
Ford-Vedette	273
General Motors	174
Engl. Ford (alle typen) ...	113
Ford (USA)	101
Chrysler	52
Morris	44
Citroën	37
	7.119

N. B. — De meeste Amerikaanse en Engelse wagens in Duitsland zijn aangekocht door leden van de vroegere bezettingslegers, die er met hun familieleden verblijven.

VACANTIEAVONDEN... REGENDAGEN...

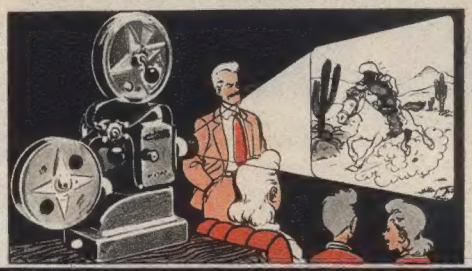

JE KUNT CINEMA BIJ JE THUIS SPELEN

DANK ZIJ Cinette

— Zijn wonderbare ciné-projector « MOVIE 16 » kost maar 485 F.
— Zijn reeks zeer boeiende films : Kluchtfilms, cow-boys, avonturen, Charlot, Laurel en Hardy, tekenfilms, enz... (van 39 F. af)
DE ECHTE CINEMA THUIS... WAT EEN WONDER!
Demonstratie zonder enige verplichting in de winkels van foto- of cinematoestellen.
Plak op een briefkaart, welke je adres draagt, de hiernevenstaande bon, en zend die aan de Werkhuizen CINETTE, 34a, Gerardstraat, te BRUSSEL. Je zult gratis met de post, een mooie documentatie alsook een prachtige geïllustreerde lijst van films ontvangen.

Cinette K

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE VALLEI VAN DE DROMEN

DE uitgeverij Jozef van In van Lier, stuurde ons een fantastisch jeugdverhaal van A.-M. Lamand (die ook reeds aan « KUIFJE » meewerkte). De avonturen, die de helden van dit verhaal beleven in « De Vallei van de Dromen », zullen zeker alle jongens van 8 tot 15 jaar boeien. Het werd verlucht met enkele tekeningen, die echter minder geslaagd zijn dan het verhaal.

SCHIPBREUKELINGEN OP EEN VERLATEN EILAND

DE Sint-Norbertusboekhandel van Tongerlo, die zich gespecialiseerd heeft in het uitgeven van goede jeugdboeken, stuurde ons een nieuw werk van Rik Puttemans « Schipbreukelingen op 'n verlaten eiland », dat geïllustreerd werd met een reeks pentekeningen.

Het boek verhaalt de avontuurlijke tocht van Fiel en Warke, twee weesjongens, die met hun nonkel Jan een geheimzinnige tocht mogen ondernemen met een oud zeilschip « De Zeemeeuw ». De avonturen van deze twee jongens werden vlot verteld met veel dialoog, iets wat jonge lezers steeds appreciëren.

Het boek kost genaaid 60 frank en gebonden 78 frank.

Het bestaat eveneens in twee afzonderlijke delen van elk 35 frank. Het eerste heet « Twee jongens op Zee » en het tweede « Twee jongens op een Eiland ».

Het werd gezet in een duidelijke, sierlijke letter.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Een bom ontplofte in het huis van professor Topolino te Nyon op het ogenblik dat Kuifje, kapitein Haddock en Bobbie er waren...

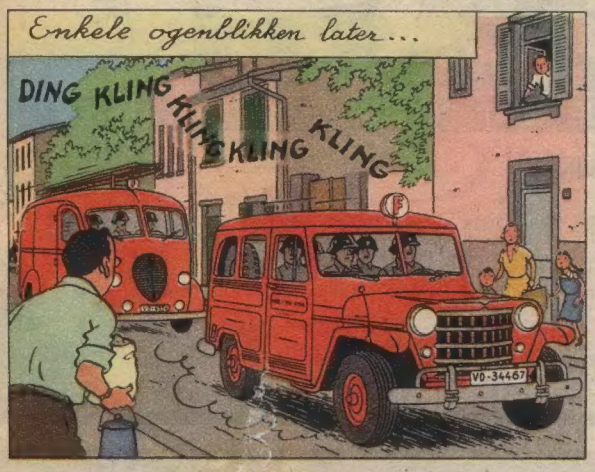

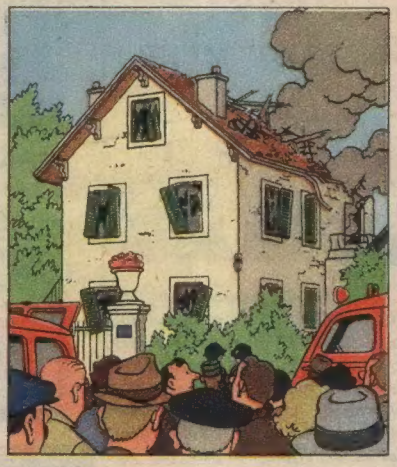

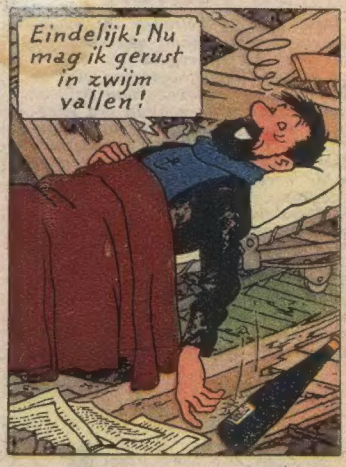

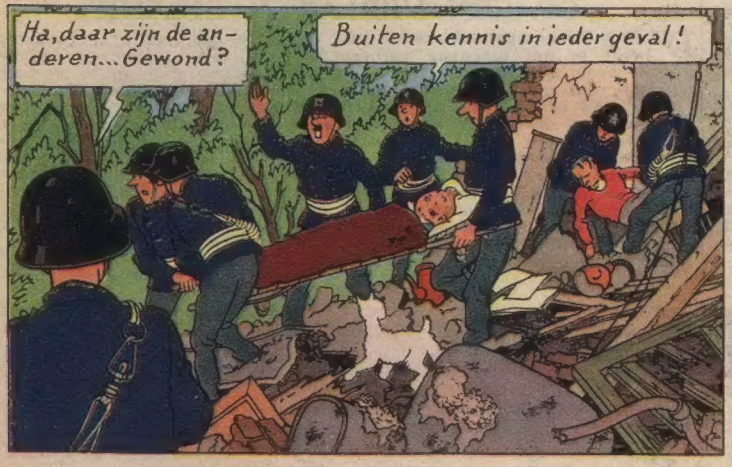

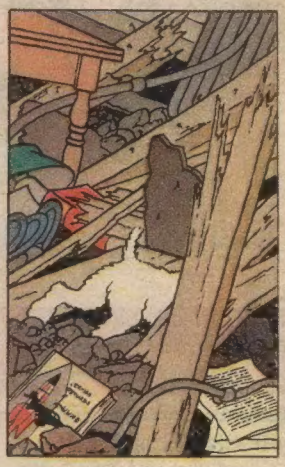

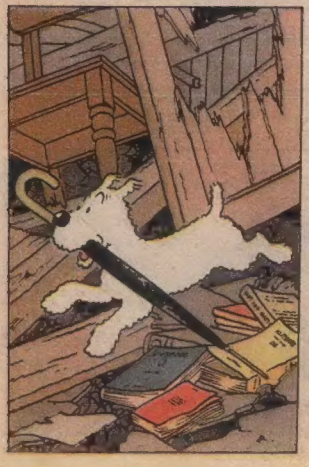

En de volgende morgen...

die op bezoek waren bij professor Topolino op het ogenblik van de ontploffing werden van onder het puin gehaald. Men heeft stukken van een bom gevonden en het gaat hier dus wel degelijk om een aanslag. De politie heeft twee verdacht uitziende kerels die rond het huis zwierven, aangehouden en de geburen ondervraagd. De twee verdachten zullen heden morgen door de rechter van instructie onderhoord worden.

(Wordt voortgezet.)